

O rasistoch, kovbojoch a o hlupákoch čo píšu do novín.

Zrušený blog Ivana Novoročníka na SME 22.7.2013

Už len preto, lebo snaha nájsť na jasnom prípade sebaobrany niečo zlého môže prekryť to, čo je v Morvayovom konaní dokázateľne veľmi pochybné : že sa u nás môže naozaj hocikto vyhlásiť za strážcu spravodlivosti, vedome a úmyselne fakty prekrúcať, vycucávať z palca alebo aspoň bohapusto ignorovať, kydať hnoj na ľudí, ktorí sú mu nesympatickí a nazývať to „žurnalistika“. Pri všetkej úcte k snahe SMEtiarov znižovať náklady a zjednodušiť si prácu systémom copy-paste + google translate, ktorá je (napr. pri hlásení výsledkov futbalu) vcelku rozumná a chvályhodná, toto je už extrém. A ak ho „vlajková loď“ slovenských mainstream médií umožňuje a podporuje, je asi najvyšší čas poobzerať sa po inej.

AK by som – čisto teoreticky - nad miestnou úrovňou informovania o udalostiach už dávno nezlomil palicu a nebral by som ju len ako vítaný (lebo svojou občas až absurdne naivnou demenciou zábavný) doplnok k vyhľadávaniu naozajstných a relevantných informácií robenému po vlastnej ose, aj by som sa nad ostatným komentárom p. Morvaya mohol pozastaviť a napísať do redakcie novín rozhorčený list. Prípadne, ak by som sa chcel zahrať na ozajstného blázna, mohol by som žiadať (napríklad súdne) aby SME uverejnilo opravu hrubo skresľujúcich, tendenčných a v konečnom dôsledku urážlivých a škodiacich pseudofaktov ktoré boli uverejnené v tomto paškvile. Konkrétne by som žiadal, aby sa pán „redaktor“ zmienil o zopár pomerne zásadných detailoch, ktoré- istotne len pre krátkosť času - vynechal, aj keď ich vynechanie pomerne zásadne mení obraz reality. Napríklad :

- Opísať rozdiel fyzickej stavby/dispozícií „napadnutej obete“ a „kovboja“. Konkrétne že kovboj bol na tom asi tak, že mínus dvanásť centi, plus osemnásť kíľ. “Obet” okrem toho bola ešte aj hráčom (amerického) futbalu a “kovboj” pretučný, neschopný fyzickej akcie. A o jeho zbierke zlatých zubov si môžeme myslieť, že tie svoje napríklad postrácal pri nákupe ezoterickej literatúry a debatách s kníhkupcom o kvalite a hĺbke myšlienok v nej obsiahnutej.
- Opísať priebeh incidentu : kovboj ako občianska hliadka uvidel podozrivú osobu. Ohlásil ju telefónom polícii, rovnako ako v predchádzajúcich takmer 50 prípadoch. Opísal ju ako černocho, čo už (opísať ako černocho) urobil predtým presne 4x. (Ako belocha opísal podozrivú osobu 3x, bez „rasového“ profilovania boli všetky ostatné prípady.) Bez nadviazania kontaktu podozrivého sledoval (z diaľky), čo umožnilo zaliezť do kríkov a keď sa kovboj priblížil prepadnúť ho. A zlomiť mu nos. A kľačať na ňom. A mlátiť mu hlavou o chodník, kričiac pritom „dnes zdochneš ty hajzel!“. A že až potom sa začala kovbojka.

Mimochodom - príde mi celkom legitímne, aby sa urobil experiment, v ktorom by niekto o

číslo väčší p. Morvayovi päšťou zlomil nos, kľakol mu na chrbát a mlátil mu hlavou o chodník. Nie že by táto vpravde darwinovská metóda nemohla kvalitu miestnej žurnalistiky vylepšiť, ale pre autentický zážitok kedysi novinári skúšali všeličo možné na vlastnej koži, aby to vedeli čitateľom náležite sprostredkovať. To len dnes žumpalistom stačí otvoriť si agentúrny servis, vyloviť si najväčší kúsok plávajúci na povrchu a nechať ho preložiť cez google translate.

- Že sa rasizmus sa v konaní kovboja hľadal rok (!!!) a že sa naozaj nič nepodarilo nájsť (čo je – obzvlášť v Amerike – pomaly zázrak, napr. u nás človeka za rasistu prehlásia aj keď si za domom postaví plot aby mu na záhradu neliezli zloději). Že prokurátor vec ako celkom zjavnú sebaobranu pôvodne ani nemienil žalovať, ale profesionálni černosi a iné parazitické živly sa veci chytili a dosiahli výmenu prokurátora aj šerifa. A že keď sa za rok nepodarilo nájsť ani dôkazy že to bolo inak než tvrdí kovboj, ani skryté motívy rasistickej vraždy v jeho duši, prokurátor (už ten nový) vec predsa len zažaloval a postavil prípad hlavne na emóciách, vyvodzovaní čohokoľvek z čohokoľvek a svedkoch ktorí celý prípad skôr potopili. Napríklad tá svedkyňa čo síce nebola ani na mieste činu ani nikde v blízkosti, ale že obeť bola priam svätec dokumentovala tým, ako si písali listy. Až kým ich nemala pred súdom prečítať, pričom sa ukázalo, že dotyčná spolužiačka obete je v 17 rokoch prakticky analfabet. Aj keď na rozdiel od úbohého zavraždeného, aktuálne aspoň nebola zo školy dočasne vylúčená pre zlú dochádzku a náklonnosť k omamným a psychotropným látkam...ktorých stopy sa v tele obete našli aj pri pitve. Inými slovami, že šlo o sfetovaného flákača a záškoláka, ktorý si pocity traumy z rasového prenasledovania celej jeho menšiny počínajúc rokom 1789 dodnes rozhodol preliečiť tým, že niekoho umláti na smrť. A stalo sa mu to, čo podobným hajzlíkom bez ohľadu na farbu pleti doprajem plným priehrástím.
- Že susedská hliadka je inštitúcia spolupracujúca s políciou, kde sa nie nejaký samostatne sa pohybujúci blázon, ale komunita susedov dohodne, že na poriadok si vo svojej štvrti dozrú sami, keď je už teda polícia zaneprázdnená inými aktivitami. Ktoré ju vyťažujú tak veľmi, že v opakovane vykrádanej lokalite na vyše 900 volaní o pohybe podozrivých osôb reaguje osobným príchodom presne...0 (slovom : NULA) krát.
- Že v krajine, kde sa dodnes používajú výrazy ako vartáš a kde „odbila desiata hóóóóóóóóóó“ v podaní chlapíka kráčajúceho nočným mestom s lampášom a halapartňou (!) v ruke patrí do kolektívnej pamäti na časy, keď stačil jeden strážnik na tisícové mesto (samozrejme, plus sekera na obecnom katovisku pre príliš nenechavé ruky), je vyhlasovanie susedskej hliadky za „typický americký kovbojizmus“ prejavom hlbokého nepochopenia základných mechanizmov fungovania spoločnosti, hlbokej neznalosti americkej aj (omnoho horšie) vlastnej histórie, primitívneho urážania a idiotského hodnotenia vecí, ktorým komentátor zjavne nerozumie ani približne. Čo mu ale nebráni písať o nich do novín a myslieť si pri tom, že je novinár.

Toto všetko by sa dalo napísať a žiadať ale ako som už povedal - nemá to význam. Rovnako

ako pomaličky stráca na význame celkovo sledovať miestne médiá z iných dôvodov, než pobavenie z absurdna a tréning čítania medzi riadkami.

Aj keď za možnosť pozrieť si naživo ten experiment s hlavou p. Morvaya opakovane narážajúcou na betónový chodník... za to by som zrejme nie len ja bol ochotný platiť vstupné.